
И чака

Порочна и смирена. . . .
На тъменъ пжтъ срѣдъ чернитѣ вълни неясно се протака
Слѣда отъ ноци на безумия и срамъ.
Изъ миналото духове възтаватъ:
Откапва кръвь и пламъ
Отъ прѣститѣ на мрака.

Тя чака:

За мнозина. И може би сълзитѣ на смирение
Новъ Богъ ще възкресятъ — за изкупление
На слабитѣ дѣца.
И вижда тя: грѣхътъ минава безъ одѣжди
Съ бестиденъ смѣхъ по кървави умиращи сърца.
Кръвьта дими. . . . и вплитатъ се въ косигѣ на грѣха
Струи отъ смачкани надежди.
И чака. . . .